

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/25/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3824010221
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3824010221.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Jozefa Janíka na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. mája 2024 prejednal odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Topoľčanoch, trvale bytom A. C., t. č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 26T/16/2024 zo dňa 27.03.2024 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného A. B. zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 26T/16/2024 zo dňa 27.03.2024 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák., pretože

od presne nezistenej doby dňa 31.10.2023 do asi 05.45 h dňa 01.11.2023 v Bánovciach nad Bebravou, Rybanoch, v Ostraticiach a na iných miestach okresu Partizánske pod vplyvom alkoholu neoprávnene používal osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia červenej farby, EČ:D., VIN:C. v hodnote 914,- €, vo vlastníctve A. C., ktorého sa zmocnil v úmysle prechodne ho používať tak, že na ulici K nemocnici v Bánovciach nad Bebravou pred bytovým domom č. XXX presne nezisteným spôsobom bez použitia násilia otvoril vodičove dvere na predmetnom motorovom vozidle, nasadol doň, pričom vo vozidle sa nachádzal náhradný kľúč od vozidla, ktorým naštartoval a odišiel ním smerom cez obec Rybany do okresu Partizánske, pričom následne dňa 01. 11. 2023 v čase od 05:10 h do 05:45 h viedol ako vodič bez vodičského oprávnenia uvedené osobné motorové vozidlo po ceste II/592 do obce Ostratice a odtiaľ po ceste III/1745 do obce Žabokreky nad Nitrou, kde odbočil vpravo na cestu I/64, odkiaľ pokračoval po ceste I/64 mimo obec a medzi obcami Nadlice a Rajčany, v kilometri 109,00 cesty I/64 na pravej strane cesty v smere na obec Rajčany s vozidlom zišiel prednou časťou mimo cestu do trávnatého porastu, následkom čoho s vozidlom zapadol, pričom po opakovaných pokusoch o návrat s vozidlom na vozovku bol následne na tom istom mieste zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Partizánske, kedy po kontrole dokladov bolo následnou dychovou skúškou zistené, že viedol vozidlo pod vplyvom alkoholu, nakoľko v čase o 05.45 h mu bola prístrojom AlcoQuant 6020 plus s výrobným číslom A410192, nameraná hodnota alkoholu v dychu 1,06 mg/l, teda 2,21 ‰ (promile), opakovanou dychovou skúškou tým istým prístrojom v čase o 06:16 h mu bola nameraná hodnota alkoholu v dychu 1,17 mg/l, teda 2,44 ‰ (promile) a druhou opakovanou skúškou tým istým prístrojom mu bola v čase o 06:35 h nameraná hodnota alkoholu v dychu 1,16 mg/l, teda 2,42 ‰ (promile), pričom predmetné osobné motorové vozidlo používal bez vedomia a súhlasu jeho vlastníka A. C.,

Bol za to odsúdený nasledovne (citácie):

Podľa § 216 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Citovaný rozsudok však nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote obžalovaný napadol odvolaním čo do výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajkyne uviedol aj nasledovné (citácie):

Podľa názoru obhajoby, boli v danom prípade splnené všetky podmienky na použitie ust. §39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam. Obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, preto v súlade so závermi Stanoviska Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR Tpj 55/2016 bolo možné pri ukladaní trestu obžalovanému aplikovať ustanovenia Trestného poriadku o mimoriadnom znížení trestu tak, ako by to mohol urobiť prokurátor pri dohodovacom konaní. V tomto prípade preto bolo možné obžalovanému uložiť trest na spodnej hranici trestnej sadzby.

Obžalovaný má 4 vyživovacie povinnosti voči svojim maloletým deťom. Uložený trest by mal mať čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby, preto aj tohto hľadiska považujeme uložený trest za neprimerane prísny. Obžalovaný aj naďalej prejavuje snahu o zamestnanie sa a vedenie riadneho a usporiadaného života. S ohľadom na tieto okolnosti možno konštatovať že u obžalovaného je na dosiahnutie účelu trestu postačujúci aj nižší ako napadnutým rozsudkom uložený trest vo výmere 10 mesiacov.

Na základe vyššie uvedeného máme za to, že napádaným Rozsudkom bol obžalovanému A. B. uložený neprimerane prísny trest, preto navrhujeme, aby Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd napadnutý Rozsudok Okresného súdu Prievidza, zo dňa 27.03.2024 v časti výroku o uloženom treste podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží miernejší trest.

Obhajkyňa a obžalovaný na verejnom zasadnutí zhodne uviedli, že odvolanie smeruje len čo do výroku o treste odňatia slobody. Obžalovaný zároveň uviedol, že trvá len na vyššie konštatovaných dôvodoch odvolania, a teda netrvá na dôvodoch odvolania uvedených v ním spísanom podaní zo dňa 22.04.2024. Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v rámci konečného návrhu:

- prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.,
- obhajkyňa obžalovaného sa v celom rozsahu pridržiavala konečného návrhu uvedeného v písomných dôvodoch odvolania a navrhla, aby bol obžalovanému uložený miernejší trest odňatia slobody,
- obžalovaný uviedol, že súhlasí s tým, čo uviedla jeho obhajkyňa, všetko ľutuje, ale už sa to nedá vrátiť späť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku (o treste odňatia slobody), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a takto dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytkaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Podstatou odvolania obžalovaného bola neprimeraná prísnosť uloženého trestu odňatia slobody.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie v tejto časti odôvodnil nasledovne (citácie):

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok. Trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na rodinu a jemu blízke osoby. Súd ukladal obžalovanému trest úhrnný podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., pričom vychádzal z prísnejšieho zákonného rozpätia 0-2 roky odňatia slobody pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla.

Súd prihliadol k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., pretože obžalovaný napomáhal objasňovaniu trestnej činnosti – urobil vyhlásenie o vine, vzdal sa tak práva, aby mu vinu preukázal prokurátor. Obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal, uznal svoju vinu, vyslovil ľútosť nad spáchaním obidvoch skutkov, teda súd prihliadol k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. Súd prihliadol k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., pretože ukladá trest za dva trestné činy spáchané dvoma skutkami a k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., pretože už bol odsúdený za pokus prečinu, s poukazom na vec Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/22/2022. Za rovnováhy poľahčujúcich a priťažujúcich okolností sa zákonné rozpätie nemenilo.

Súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest v danej výmere, ako (je uvedené) vo výrokovej časti rozsudku, preto, lebo je celkom zrejmé, že obžalovaný nedbal na povinnosť viesť riadny život v skúšobnej dobe skôr uloženého trestu, teda je zrejmé, že trest nespojený s odňatím slobody žiaden pozitívny efekt nemal. Navyše okolnosti spáchania skutku nasvedčujú tomu, že obžalovaný je ľahostajný nielen k právnym predpisom vzťahujúcim sa k pravidlám cestnej premávky, ale aj k potrebe ochrany zdravia ľudí a ich majetku. Nedbá na nebezpečenstvo, ktoré svojím nezákonným konaním je schopný vytvoriť. Obžalovaný napriek skúšobnej dobe požil alkohol, a to napriek uloženej ochrannnej liečbe ambulantnou formou (ktorú už v tom čase ignoroval a nepodrobnoval sa jej), teda jeho vzťah k alkoholu je silnejší ako povinnosť a aj potreba sa liečiť. Sadol za volant auta, kde v podstate bez ostychu využil príležitosť odvieť sa bez súhlasu cudzím autom, ešte aj za situácie, že ani len nemá vodičské oprávnenie. Mal po nehode cca 2,4 promile alkoholu v dychu, pričom sama nehoda je dôkazom toho, aké riziko pre účastníkov cestnej premávky no ale aj sám pre seba predstavoval. To je aj dôvod, prečo súd obžalovanému neuložil nižší trest, ako mu skôr ponúkal prokurátor v konaní o dohode o vine a treste, pričom tento trest súd považuje za primeraný a spravodlivý. Na iné skutočnosti ani sociálnu situáciu obžalovaného sa nedalo prihliadať, ako na niečo podstatné, o to viac, že obžalovaný zrejme dosiaľ ani primerane neprispieval na výživu maloletých detí (ako tvrdí cca 50,-€ spolu na 5 detí).

S vyššie uvedeným podrobným a presvedčivým odôvodnením súdu prvého stupňa sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a poukazujúc na neho navyše k odvolacím námietkam obžalovaného uvádza a zároveň zdôrazňuje nasledovné:

Odvolací súd ďalej pripomína svoju ustálenú súdnu prax, podľa ktorej vyhlásenie o vine neznamená „automaticky“ bez zohľadnenia ďalších skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu povinnosť súdu obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v takej výmere, ktorá by inak nezodpovedala zásadám ukladania trestov (§ 34 Tr. zák.).

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 veta prvá Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Odvolací súd v smere hodnotenia osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy ďalej konštatuje, že pri určovaní druhu a výmery trestu súd prvého stupňa správne prihliadol okrem iného na predchádzajúci

život obžalovaného, so zvýraznením jeho zrejmej ľahostajnosti k právnemu poriadku ako celku a tej veľmi významnej skutočnosti, že stíhaný skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, teda že nevyužil „dobrodienie zákona“ v podobe uloženia podmieneného trestu odňatia slobody, ktorý mal najmä na jeho prevýchovu, ako aj ochranu spoločnosť postačovať (aby tak bol splnený predpokladaný účel trestu). V súhrne je možné uviesť, že predchádzajúce sankcie nevedli obžalovaného k vedeniu riadneho života na slobode už bez páchania trestnej činnosti a u obžalovaného sú badateľné zjavné sklony k páchaniu rôznorodého protiprávneho konania. Odvolací súd aj preto považuje jeho nápravu za podstatne sťaženú.

Z hľadiska týchto skutočností preto i odvolací súd dospel k záveru, že u obžalovaného neprichádza do úvahy uloženie iného druhu trestu ako trestu odňatia slobody spojeného s jeho výkonom, pretože len takýto trest môže splniť svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

Naviac z dôvodu negatívneho hodnotenia jeho osoby úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne, ktorý mu v napadnutom rozsudku uložil súd prvého stupňa, nie je možné v žiadnom prípade považovať za neprimerane prísny a ani uložený v rozpore so zásadami ukladania trestov tak, ako to majú na mysli ustanovenia § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por.

Len takto uložený trest aj podľa názoru odvolacieho súdu môže zabezpečiť ochranu spoločnosti pred ním ako páchatelom tým, že mu najmä zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Len takto uložený trest zároveň dostatočne vyjadri aj jeho morálne odsúdenie spoločnosťou.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, predovšetkým je potrebné uviesť, že keďže sadzba trestu odňatia slobody, v rámci ktorej sa obžalovanému mal ukladať trest, bola v rozpätí až na 2 roky (resp. 0-2 roky), neprichádzalo vôbec do úvahy mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Tr. zák., teda uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom. Aj preto súd prvého stupňa správne zohľadnil vyhlásenie obžalovaného o vine priznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák.

Pokiaľ ide o možné negatívne dôsledky uloženého trestu na rodinu obžalovaného a jemu blízke osoby, resp. aby uložený trest mal čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby, odvolací súd podotýka, že už spomenuté skoršie odsúdenie obžalovaného (trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/22/2022 zo dňa 08.03.2022, právoplatným dňa 08.03.2022) sa týkalo trestnej činnosti, ktorej sa obžalovaný dopustil na svojich dvoch maloletých deťoch (synovi A. V. a dcére S. V.).

Správne bolo napokon aj zaradenie obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.